

[Finansministeren.]

generalforsamlingen i denne måned, har et beløb på 27 mill. kr. til idrætten. Det vil sige, at den revision, man foretog i 1967, faktisk har medført omtrent en fordobling af idrættens indtægter ved tipning.

Nu forekommer det mig, at olympiaden er et idrætsmæssigt formål, og når man har fået en forhøjelse af sine indtægter fra tipningen fra 14,5 mill. kr. til 27 mill. kr., så har jeg svært ved at forstå, at idrættens organisationer ikke kan unde Danmarks Olympiske Komité 500.000 kr. af de midler, som er sat af til idrætsformål. Man kan selvfølgelig skære i de andre midler, men de er ikke vokset så hurtigt. Man kan sige, det skal gå ud over ungdommens friluftsliv, det skal gå ud over de sociale og kulturelle foranstaltninger, der tilgodeses ved tipningen. Men de er i den periode, jeg her omtaler, kun vokset fra 6,3 mill. til 7,5 mill., altså med 1,2 mill. kr.; procentvis betydelig mindre. Ved revisionen i 1967 ville man jo have, at idrætten skulle have en større andel og de andre en mindre andel. Skal man gå ud og tage det fra friluftslivet, som dog også er en vigtig interesse og ungdomsbevægelse, eller fra de mange små sociale organisationer, som får tilskud af tipsmidlerne? Skal man tage penge fra omsorgsarbejdet for de gamle og for invaliderne for at skaffe 500.000 kr. til olympiaden?

Det er på forhånd min indstilling, at vi ikke kan have en ny statsudgift, men jeg vil godt hjælpe olympiadekomiteen — dog ikke ved at forøge statens udgifter, for de er store nok i forvejen, og vi er inde i almindelige bestræbelser på at prøve at sænke deres stigningstakt. Når udgangspunktet er, at man alligevel vil hjælpe, må man forstå, at det i hvert tilfælde falder i mine øjne, at idrætten får 27 mill. kr. mod 14,5 mill. kr. i 1967, og derfor skulle man kunne ordne det selv og anse det for at være et idrætsformål, at vi bliver ordentligt repræsenteret ved olympiaden. Jeg tror egentlig også, hr. Søren B. Jørgensen ønsker en ordentlig repræsentation ved olympiaden; han betragter det også som en idrætsopgave. På den baggrund har vi foreslået, at man forlods skulle tage 500.000 kr. af det beløb, der kommer i fremtiden, til idrætsmæssige formål. Der kan altså godt være 27 mill. kr. i det sidste regnskabsår, men det er i hastig stigning.

Jeg håber, jeg herigennem har besvaret hr. Søren B. Jørgensens spørgsmål om, hvad idrætten reelt har fået ud af tipningen.

Så blev jeg spurgt om, hvad idrætten tidligere betalte til olympiadekomiteen. Dette, at man gav komiteen en tipsdag, betød naturligvis, at idrætten gav afkald på nogle penge. Den fik ikke andel i det almindelige overskud den pågældende tipsdag, Danmarks Olympiske Komité fik hele den pågældende tipsdags gevinst — de beløb, jeg har nævnt tidligere i denne tale. Jeg kan sige, at vi har regnet ud, at idrætten hidtil har betalt $\frac{2}{3}$ af Danmarks Olympiske Komités bidrag, og kun $\frac{1}{3}$ er blevet betalt ved, at de andre formål ikke har fået andel i den pågældende tipsdag. Derfor er der ikke så forfærdelig stor forskel, de er vant til at betale $\frac{2}{3}$.

Men når vi ikke kan give dem en tipsdag, hænger det sammen med, som der står i forelæggelsestalen, at tipstjenesten nu disponerer over 51 weekends. Hvis man derfor skal skubbe en 52. ind, har man kun én mulighed, nemlig juleugen. Man kunne naturligvis tage en af de almindelige 51 tipsdage og lægge over til Danmarks Olympiske Komité, men så blev det også idrætten, der kom til at betale. Så faldt dens indtægter med $\frac{1}{51}$, hvis det var en gennemsnitlig indtægtsdag, og $\frac{1}{51}$ af de 27 mill. kr., man har fået i det sidste år, er meget tæt ved 500.000 kr. Det er praktisk taget det samme beløb. Derfor har jeg svært ved at se, at udvejen ligger dér, og jeg kan ikke se, at det ville være mildere over for idrætten at snyder en tipsdag fra den og give den til Danmarks Olympiske Komité.

Jeg må som sagt mene, at komiteens arbejde er et idrætsarbejde, det har et idrætsmæssigt formål, og de midler, der af tipsloven er henlagt til idrætsmæssige formål, må med rimelighed også ofres til det formål, at vi bliver repræsenteret ved de olympiske lege.

Hr. Søren B. Jørgensen spurgte, om jeg havde spurgt idrætten. Det har jeg ikke. Jeg har meddelt Danmarks Olympiske Komité resultatet af disse overvejelser. Jeg vil ikke sige, den har været udelt tilfreds, men den har vel kunnet acceptere forslaget. Jeg har da godt set i aviserne, at der er andre idrætsledere, som ikke er så begejstrede for det, og det er der vel ikke noget at sige til.